

“Ο Άγιος Σπυρίδωνας μας έσωσε από την πανώλη”

/ [Γνώμες](#)

Του Μητροπολίτου Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων κ. Νεκταρίου για το Πρακτορείο “Ορθοδοξία”

Εμείς στην Κέρκυρα θυμηθήκαμε δύο μεγάλες αντίστοιχες πνευματικές και κοινωνικές δοκιμασίες του παρελθόντος. Είναι οι δύο φορές στις οποίες το νησί μας διασώθηκε από την πανώλη, φρικτή λοιμώδη ασθένεια, από τον Άγιο μας Σπυρίδωνα. Για τον λόγο αυτό τελούνται δυο από τις τέσσερις επίσημες λιτανείες κάθε χρόνο: αυτή της Κυριακής των Βαΐων και αυτή της πρώτης Κυριακής του Νοεμβρίου (Πρωτοκύριακο). Ο Άγιός μας είναι και πάλι η ελπίδα και η απαντοχή μας. Την Κυριακή της Σταυροπροσκυνήσεως τον βγάλαμε στην θύρα όρθιο, όπως γίνεται όταν έχουμε προσκύνημα στη γιορτή του στις 12 Δεκεμβρίου, από το Μέγα Σάββατο ως την Τρίτη του Πάσχα (μετά την λιτανεία του Μεγάλου Σαββάτου, οπότε και έσωσε το νησί από την πείνα), αλλά και στις 11, 12 και 13 Αυγούστου, οπότε και διέσωσε το νησί από την πολιορκία των Οθωμανών. Γονατίσαμε όλοι όσοι ήμασταν στο προσκύνημα και μαζί μας πολλοί άνθρωποι που μας έβλεπαν από την τηλεόραση και κάναμε την δέηση σ’ αυτόν, να μη μας ξεχάσει και στην νέα μεγάλη δοκιμασία που ζούμε. Και είμαστε βέβαιοι ότι εκείνος θα μεσιτεύσει στον Κύριό μας, όχι μόνο για την Κέρκυρα, αλλά για όλον τον κόσμο και η δοκιμασία θα

καταπαύσει.

Προβληματιζόμαστε, είναι γεγονός. Προσευχόμαστε. Τηρούμε τα μέτρα της πολιτείας. Δεν μπορούμε όμως να διανοηθούμε στην καρδιά μας ότι στερούμαστε την θεία κοινωνία, ότι το Πάσχα που πλησιάζει δεν θα το γιορτάσουμε, έστω και με περιορισμούς. Ζητήσαμε από τους ιερείς μας να μεταδίδουν την θεία κοινωνία σε όποιον το ζητά, στις ώρες που οι ναοί επιτρέπεται να είναι ανοιχτοί. Τώρα, με τα τελευταία μέτρα απαγόρευσης της κυκλοφορίας κι αυτό δυσκόλεψε περισσότερο. Ελπίζουμε ότι θα βρεθεί έστω και μία κατ' οικονομίαν λύση. Οι ιερείς μας που δεν ανήκουν στις ευπαθείς ομάδες και όσοι αισθάνονται ότι μπορούν πηγαίνουν καθημερινά στους ναούς. Κάνουν τις ακολουθίες, με κλειστές τις πόρτες. Από το ιερό προσκύνημα του Αγίου μας μεταδίδονται όλες οι ακολουθίες ανελλιπώς. Όσοι ιερείς χρησιμοποιούν το διαδίκτυο, ενισχύουν τον λαό μας. Είναι καιρός προσευχής και περισυλλογής. Ο πολιτισμός μας φάνηκε τρωτός. Ας μην ξεχνάμε ότι “του Κυρίου εσμέν” και ότι τίποτα δεν μπορεί να μας χωρίσει από την αγάπη του Χριστού. Θα αντέξουμε λοιπόν, αλλά χρειάζεται και μετάνοια. Χρειάζεται επίγνωση των ορίων μας. Και πάνω απ' όλα, όπως ο λαός μας γνωρίζει να λέει, αυτό το “έχει ο Θεός” και το ψαλμικό “επίρριπον επί Κύριον την μέριμνάν σου και αυτός σε διαθρέψει”. Δεν απογοητευόμαστε! Να έχουμε όλοι μας κι εσείς που ενημερώνετε δύναμη από τον Θεό!